

A Muri În Hristos Este Un Câștig

de Bob Jennings

illbehonest.com/romana

Bob Jennings

"Amația a făcut ce este drept înaintea Domnului, dar cu o inimă care nu era în totul dată Lui" - . Uau! "Doamne, nu mă lăsa să am așa ceva pe piatra mea funerară! Nu lăsa ca aceasta să fie biografia mea! Am făcut ce este drept înaintea Domnului, dar nu cu toată inima mea! Ajută-ne!"

Tim Conway

"Ei bine, Bob, din moment ce ai aflat că ai cancer.. mă întreb... mi-ai spus aseară că una era să te gândești la ceea ce ai putea face în viața ta când erai sănătos și a sunat ca și când, acum fiind în această situație, poate aceasta te face să gândești altfel și mă întreb, acum că știi că ai cancer, există ceva care îți vine în minte în ceea ce privește modul în care lucrurile s-au schimbat în gândirea ta, cum îl vezi pe Domnul, cum îți vezi viața, cum vezi viața de păstor sau de soț, cum îți vezi moartea? De când ai aflat, există zone în care simți cu adevărat că gândirea ta chiar s-a schimbat mult? Privind moartea din acest punct de vedere față de tot restul vieții tale cum ai văzut-o?"

Bob Jennings

"Într-un fel, nu, nu s-a schimbat. Aș spune că a crescut și s-a amplificat în lucrurile pe care întotdeauna le-am cunoscut ca și creștin. Un lucru pe care l-am văzut mai mult este privilegiul incredibil pe care Domnul ni l-a dat, acela de a-L sluji în această vreme. Privilegiul incredibil de a merge cu El, de a ne bucura de El. Privilegiul incredibil de a-L sluji, și de a fi în lupta pentru adevăr, pe arena credinței. Privilegiul incredibil de a deschide Scripturile. Este un așa privilegiu de a sluji Domnului, Regelui regilor, și să te aduni cu sfinții, și să cânti cântările Sionului, să cânti cântările Domnului chiar în mijlocul taberei dușmanilor, e chiar așa un mare privilegiu.

Cred că am simțit și am văzut mai mult din acestea, de când am aflat despre acest cancer. De asemenea, în special de când am devenit creștin, îmi dau seama că viața este scurtă, trupul este fragil, și moartea este sigură. Toate aceste lucruri, da sunt mai reale, este mai multă realitate. Am fost foarte conștient ca și creștin că viața este scurtă. Veți auzi creștini mai în vârstă spunând aceasta și predicatorii spun asta mereu.

Chiar de când am fost convertit am fost foarte conștient că viața este scurtă. Nu avem prea mult timp, va trece așa de repede. Scripturile spun asta din nou și din nou, comparând viața noastră cu un somn, sau cu un alergător care trece, sau cu iarba. Nu cu stânci sau cu copaci, ci cu iarba. Deci, sunt foarte conștient de asta, dar acum, știi că s-a întâmplat. Îmi aduc aminte când aveam 25 de ani și conduceam un camion de pietriș. Și un creștin mai în vârstă călătorea cu mine de o vreme, doar ca să avem părtașie și să petrecem un timp împreună. Avea 75 de ani, îmi amintesc că mă gândeam, "El are de trei ori vârsta mea. Eu am o treime din vârsta lui, eu am 25, și el are . Uite cât timp am!" În același timp mă simteam ca și cum, "Știu că totul va trece

așa de repede, știu asta." Îmi amintesc așezarea, ziua, ora, locul.. unde mă gândeam la aceasta. A trecut foarte repede, îmi amintesc pe la 20 de ani ca și creștin, era ceva special pentru fiecare an. Aveam gândul, "Voi încerca să-mi amintesc câte ceva despre fiecare an." Pentru un timp am reușit,.. "acesta a fost anul în care așa și așa s-a întâmplat. Acesta a fost anul în care am mers aici sau acolo, la această conferință, sau altundeva." Apoi anii, se adună și trec. Lucrurile devin neclare, totul se încâlcește. Nu îți poți aminti ceva din fiecare an; iar copiii erau tineri. Nu pot să cred cât de repede au trecut anii de când copiii erau în casă cu noi. E incredibil cum se întâmplă, nu poți să explici. Nu se poate explica, nu se poate ține, nu se poate opri, nu se poate încetini. Dintr-o dată, copiii au crescut și pleacă de acasă și totul e gata. Capitolul e încheiat, și tot ce poți face este să faci ca fiecare zi să valoreze pentru Hristos.

Știi, creștinul într-un fel, trăiește pentru eternitate, trăiește pentru lucrurile mari, cu adevărat valoroase. Într-un fel el, el este cel mai departe de a fi existențialist, dar pe de altă parte, el este cel mai mare existențialist. E ca și cum trăim pentru fiecare moment, trăim pentru fiecare zi, vrem să facem ca fiecare moment să conteze. Așa că, oh, e ca și cum, tot ce putem face este ca în prezent să umblăm cu Dumnezeu zi de zi și doar să fim atenți la El neconținut și acesta este adevăratul creștinism. E cum spune Domnul în noul legământ, "Voi pune legile Mele în mintea lor și le voi scrie în inimile lor." Dumnezeu este realitatea supremă.

Creștinul umblă în mod natural preocupat de Dumnezeu, în comuniune cu El. Acesta e cel mai bun lucru pe care îl putem face pentru a răscumpăra timpul și pentru a apuca viața veșnică. Atunci când ajungem la sfârșit, aceasta este ceea ce ne face perna moale, perna patului morții moale. Realizezi că, într-un fel, nu ai ajuns nici pe departe la excelență, sau la perfecțiune sau conformitate cu Hristos, sau orice în direcția aceasta, dar pe de altă parte, este un mister. Poți ajunge la sfârșit cu o încredere reală că, "Doamne, am căutat să umblu cu Tine. Te-am iubit. Am încercat. Eu într-adevăr mi-am predat viața Ție. În mod real mi-am trăit viața pentru Tine, Doamne." Aceasta este o consolare incredibilă când ajungi la sfârșitul vieții. Chiar o consolare incredibilă, o dulceață incredibilă. Când ajungi la final, te gândești că totul se reduce la aceasta: "Chiar Îl iubesc pe Hristos sau nu?" Vreau să spun, când rezumi totul, "L-am iubit pe Domnul sau nu? A fost El bucuria mea, slava mea, iubirea mea, afecțiunea mea, totul totului tot?" Dacă acest lucru e adevărat, dacă poți spune într-adevăr așa, tu o știi, și conștiința ta stă marturie. Tu poți spune, "Am făcut ce am putut, ca Maria". "Ea a făcut ce a putut," a spus Domnul. Știi, te poți uita în jur și să vezi oameni care au fost mai dotați sau talentați în alte domenii și ei văd mai multă roadă în viața lor, mai multă roadă în slujirea lor, și așa mai departe. Dar tu trebuie să poți spune "Doamne, am făcut ceea ce am putut!" Este frumos când poți spune aceasta înaintea lui Dumnezeu.

Ce milă, ce îndurare să ajungi la sfârșitul vieții și să știi că nu vei muri în păcatul tău. Că nu vei muri în păcatul tău, ci că vei muri în Hristos, și în neprihănirea Lui. Compozitorul spune, "Neînfricat voi sta în acea Măreață Zi." Să știm că vom muri cu păcatele iertate și că putem exclama, "Cât de binecuvântat este omul ale cărui fărădelegi sunt iertate, a cărui păcate sunt acoperite!" Extrem de binecuvântat, extrem de binecuvântat! Știi, când te gândești la acel pasaj din Ioan capitolul 8, unde Domnul spune de trei ori, cred că în versetul 21 și de două ori în versetul 24. "Mă veți căuta și veți muri în păcatul vostru" și "dacă nu credeți că Eu sunt, veți

muri în păcatele voastre." Și a treia oară, El spune "Veți muri în păcatele voastre." Dacă într-adevăr ai ochi să vezi, vei tremura văzând oamenii din jurul tău care știi că mor în păcatele lor. Știu oameni care au murit în mașină, oameni care au murit în casă, care au murit în spital. Oameni care au murit într-un incendiu, oameni care au murit într-un pârâu. Am auzit de cineva care a murit într-o groapă de gunoi de grajd. Moduri îngrozitoare de a muri, dar nici unul nu se compară cu a muri în păcatul tău. A muri în păcatul tău. Da noi murim din cauza păcatelor noastre, "plata păcatului este moartea." Aici, Domnul spune ceva puțin mai diferit, El începe prin a vorbi despre a muri în păcatul tău. Înseamnă a muri și a sta în fața eternității și a judecării cu înșelăciunea pe tine. Cu păcatul pe tine, boldul morții este păcatul, asta e ceea ce o face atât de îngrozitoare. Desigur, păcatul a cauzat moartea, dar totuși lucrul care face ca moartea să fie atât de teribilă este că ai acest păcat, această vină. Ai de a face cu Dumnezeu, Dumnezeu va scoate la iveală ipocrizia în care ai trăit, toate faptele tale rele vor fi scoase la iveală asta este cel mai groaznic lucru. Oamenii au această idee că ei o să-L învingă pe Dumnezeu. Știi, că ei o să-L învingă, că ei își vor trăi viața fără Dumnezeu, că ei n-o să-și trăiască viața pentru Dumnezeu, și că ei vor muri și se vor descurca, dar ei nu vor putea. Domnul Isus va reveni, El va învia morții, El îi va chema pe toți înaintea Lui, orice genunchi se va pleca, orice limbă va mărturisi, și adevărul va ieși la lumină, și ei vor fi prinși în păcatele lor.

Așa că pentru a putea întâmpina moartea în Hristos, în neprihănirea Lui, aceasta este totul. Într-un fel, este totul, este esența. Domnul ne-a făcut o chemare înaltă, sfântă și cerească. El a chemat la Împărăția și Slava Lui. Aceasta este finalitatea Salvării Domnului, răscumpărarea finală totală."

<http://illbehonest.com/romana/A-Muri-in-Hristos-Este-Un-Castig-Bob-Jennings>